

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

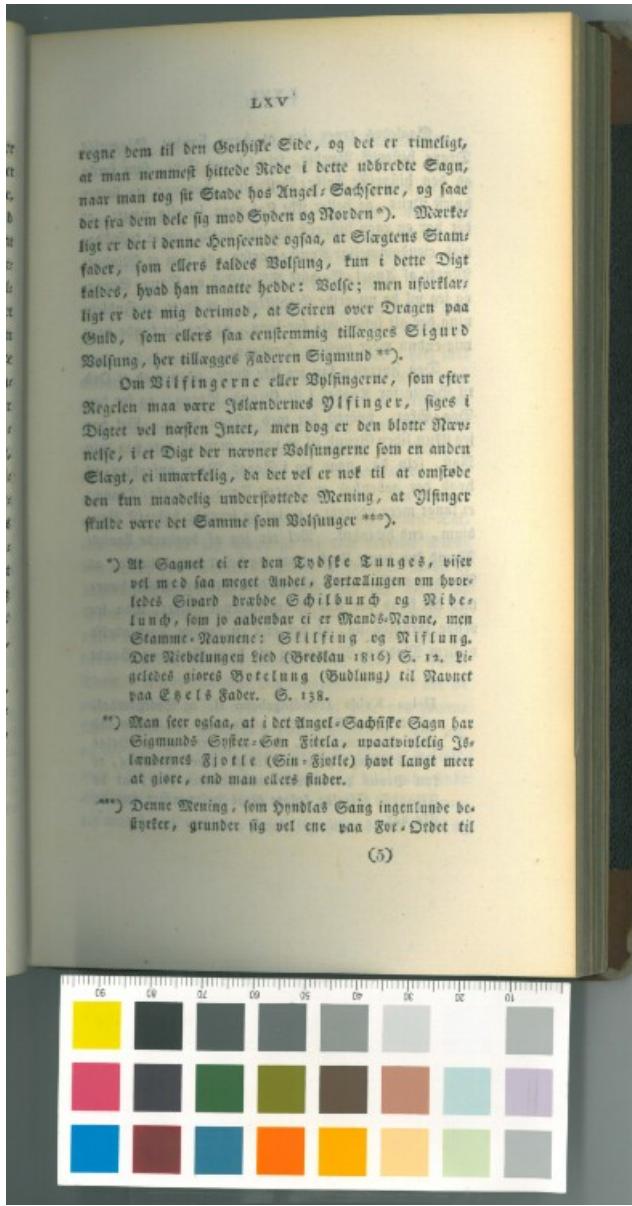
Titel: Udrag fra Bjowulfs Drape. Et Gothisk Helte-Digt fra forrige Aar-Tusinde af Angel-Saxisk paa Danske Riim

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. LXV. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1820_353A-txt-shoot-idm2742/facsimile.pdf (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommersielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

regne dem til den Gothiske Side, og det er rimeligt, at man nemmest hittede Nede i dette udbrede Sagn, naar man tog sit Stade hos Angel-Saxerne, og saae det fra dem dele sig mod Syden og Norden *). Mæker ligt er det i denne Hensende ogsaa, at Slagtenes Stam-fader, som ellers kaldes Wulfung, fun i dette Digt kaldes, hvad han maatte hedde: Wolse; men uforklaars ligt er det mig derimod, at Seiret over Dragen paa Guld, som ellers saa enstemmig tillægges Sigurd Wulfung, her tillægges Faderen Sigmund **).

Om Wilsingerne eller Wylsingerne, som efter Regelen maa være Islandernes Ylfinger, siges i Digtet vel nosten Inter, men dog er den blotte Navneshed, i et Digt der nævner Wolsungerne som en anden Slagt, en umulelig, da det vel er nok til at omstøde den fun maadelig underskottede Menning, at Ylfinger skalde vere det Samme som Wolsunger ***).

*) Ut Sagnet ei er den Tydiske Tunget, viser vel med saa meget Andet, Fortællingen om hvorefedes Sigurd drabte Silbunch og Nibefunch, som jo aabenbar ei er Mandes-Nonne, men Stamme-Naunen: Silfing og Niflung. Der Niebelungenen hed (Breslau 1816) S. 12, til gledes giorcs Vorteling (Budlung) til Navnet paa Scheib Saber. S. 138.

**) Man seer ogsaa, at i det Angel-Saxiske Sagn har Sigmunds Søster-Sin-Titela, uvaatværlig Islandernes Bjotke (Sin-Bjotle) haft langt mere at gøre, end man elvers Fader.

***) Denne Menning, som Hyndlað Gang ingenlunde bestryker, grunder sig vel ene paa Tot. Det er til

Saaledes troer jeg at have hævdet Bjorvalls Drage historisk Værdie, selv i deres Nine, som smile ab den historiske Folke-Beskuelse, hvorpaa jeg satte høiest Pris, og heller ikke skal man lettelig negte, at det har en egen historisk Værdie, baade som et usindbarligt elendommeligt Kunst-Fortægt, og som et Mindes Mærke af Angel-Sachsist Skaldskab og Sang-Sprogs, og jeg vil da nu giбе Sieblitter til at suite en Indlæring der alt synes mig for lang, og dog let kunde rose mig endnu mere mellem Hænderne.

Dog Fortalen kan jeg ikke slutte, uden med et Ord til Vedste for Kvader i si Grund-Sprogs, og for der Vog-Skat, hvortil det med Æren hører. Vel har jeg ikke siden Grund til at vente, man vil agte paa min Rose, selv da, naar jeg i Sagas Navn opfordrer til hvad der aabenbar er Livens Dav og Folke-Træng; et langt mere ubredte, levende og levende historisk Stue dium, end hidindertil. Vel tor jeg af bogklarde Lands-Mænd fun vente Utak, naar jeg beder dem betanke, at Moders-Maalet dog er den dprechbare Kult, hvormed Alt hvad der skal gjennemtrænge Folket, maa le vende forbinde sig, at det er i en saadan Forbindelse mellem Moders-Maalet og alt hvad Stort og Sandt

Helga-Kvida Hundingsbom II. og Spørsgmaal om den der blev det, vidte mere om Sagen end hvad Gangene lære, som er Intet; thi at Helge kaldes Ylfing, hvor han tillige kaldes Budlung, er kuæ Bewis paa, hvad man desuden ved; at de Islandiske Skalde kaldte deres Helte meget som de ikke var.

